

SOI DOG

พฤษภาคม 2568 *post*

ถ้าคุณอยากไปได้เร็ว ไปคนเดียว
ถ้าคุณอยากไปได้ไกล ไปด้วยกัน

คลับหน้า โครงการ CNVR

ว.25

คัดแล้ว คัดอีก

เพื่อบ้านที่เหมาะสมที่สุด
ของสัตว์จรแต่ละตัว

ว.05

น้องบุญรอด การจากไป ที่ไม่สูญเปล่า

ว.19

ว.02

บ้านหลังใหม่
ไม่ไกลเกินฝัน

ว.10

สุนัขคุ้มกันโรงเรียน:
นักเรียนปกป้องสุนัข

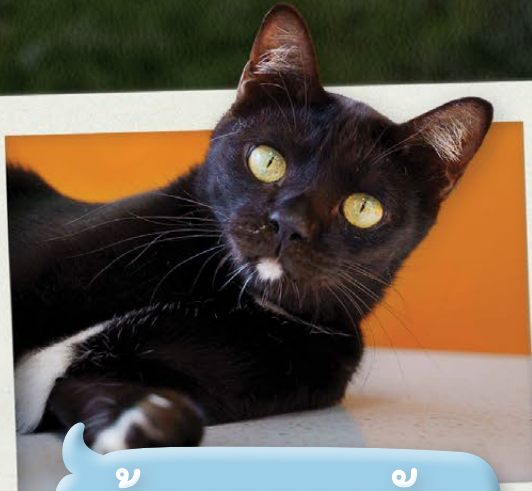
ว.17

เด็กเอ๋ยเด็กดี
ต้องมีหน้าที่ 10+1
อย่างด้วยกัน

บ้านหลังใหม่ ไม่ไกลเกินฝัน

น้องมาน้องแมวเหล่านี้
อาจเป็นสมาชิกครอบครัวใหม่ที่คุณมองหาอยู่

แดนนี่ เดโซ

น้องดวงฤทัย

เด็กหญิงผู้รอดชีวิตจากอุบัติเหตุ กำลังมองหาบ้านที่อบอุ่น

ร่างเล็ก ๆ นอนนิ่งไม่ไหวติงกลางถนนเปลี่ยวในวันที่โชค
ชะตาไม่เข้าข้าง “น้องดวงฤทัย” ถูกรถชน อาการกระดูก
เล็ก ๆ บอกให้รู้ว่าร่างกายของน้องถูกกระแทกอย่าง
รุนแรง เลือดไหลออกจากปากพร้อมเสียงร้อง “เหมียว...
เหมียว...” แห้งผากด้วยความเจ็บปวด นี่อาจเป็นวัน
สุดท้ายในชีวิตข้างถนนของดวงฤทัย

ชีวิตไม่ได้มีแต่เรื่องเลวร้าย เมื่อคนใจดีผ่านมาเห็นร่าง
ของน้องและรีบแจ้งขอความช่วยเหลือมาที่ซอยตึก
เจ้าหน้าที่ได้ไปถึงจุดเกิดเหตุและให้การช่วยเหลือในทันที
น้องดวงฤทัยได้รับการรักษาจนหายดีในโรงพยาบาลของ
มูลนิธิ วันนี้น้องพร้อมแล้วสำหรับการเริ่มต้นชีวิตใหม่
สิ่งสำคัญที่สุดที่จะทำให้น้องได้รับโอกาสนั้นคือ “บ้านที่
อบอุ่นและปลอดภัย” ที่จะทำให้น้องไม่ต้องเผชิญอันตราย
บ้านที่น้องจะได้รับความรักและการดูแลตลอดไป

มีพี่คนไหนชอบแมวคมเข้มแบบหนูบ้างมั๊ยคะ

น้องสเคาตี

จากแมวที่ถูกทิ้งอย่างไม่มีไยดี
กำลังมองหาความรักครั้งสุดท้ายจากเจ้าของใหม่

ในชุมชนแห่งหนึ่งย่านแหลมพันวา จ.ภูเก็ตที่เงียบสงบ
เงียบจนไม่มีใครรู้ว่าแมวตัวหนึ่งนอนซุกอยู่มุมกำแพง
ด้วยร่างกายที่เต็มไปด้วยบาดแผลจากการถูกแมวเจ้าถิ่น
รุมทำร้าย “น้องสเคาตี” หิวโซจนไม่มีแรงร้องขอความ
ช่วยเหลือ ดวงตาหม่นเศร้าด้วยความหมดหวัง ชีวิตแมว
บ้านที่จำเ็นต้องเร่ร่อน ไม่มีที่หลบภัยและอาหารคงหวัง
อะไรมากไปกว่านี้ไม่ได้

แต่แล้วก็มีคนใจดีผ่านมาเห็นและรีบแจ้งขอความช่วยเหลือมายังซอยตึก ทีมกู้ภัยสัตว์รับนำตัวสเคาตีมา
รักษาที่โรงพยาบาลของมูลนิธิ เมื่อเวลาผ่านไป
จากแมวที่เคยอดโรย วันนี้น้องกลับมามีชีวิตชีวา
อีกครั้ง น้องสเคาตีไม่เหลือบาดแผลภายนอกอีกแล้ว
แต่หัวใจของน้องยังคงรอคอยบ้านที่อบอุ่นสักหลังมา
รักษาบาดแผลในใจ ที่จะไม่ต้องถูกทอดทิ้งอีกต่อไป

ถ้าบ้านของคุณยังไม่มีแมว ผมพร้อมสุด ๆ เลยครับ

น้องหยกมณี

สุนัขที่แสนเรียบร้อย อ่อนโยน และมองดูโลกด้วยดวงตา
ที่เปี่ยมด้วยความหวังเสมอ ว่าคงได้มีบ้านในสักวัน

เดิมทีน้องหยกมณีเคยมีเจ้าของ แต่ในวันหนึ่งโชคชะตา
พลิกผันให้น้องต้องจรจัด เร่ร่อนตามลำพังในหมู่บ้าน
แห่งหนึ่งที่จังหวัดภูเก็ต ผู้คนในละแวกนั้นต่างพยายาม
ตามหาเจ้าของให้น้อง จนในที่สุดด้วยความเวทนา
สงสาร จึงแจ้งมายังซอยตอกเพื่อขอความช่วยเหลือ

ตอนนี้้องได้รับการทำหมัน ตรวจสุขภาพ และดูแล
อย่างดีที่สุดจากสัตวแพทย์และเจ้าหน้าที่ของซอยตอก
หยกมณีพร้อมแล้วที่จะเริ่มต้นชีวิตใหม่ในบ้านอันอบอุ่น
หากคุณสนใจรับเลี้ยงสุนัขและกำลังมองหาหมา
นิสัยดีที่จะมอบความรักให้คุณหมดทั้งหัวใจ โปรดมอบ
โอกาสให้น้องหยกมณีได้เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว
คุณนะคะ

คุณจะเป็นโลกใบใหม่ให้กับหนูได้มั้ยคะ

น้องเกลโบว่า

น้องหมาขนปุยตัวเล็ก ต้องการความรักจากคุณ

ไม่มีใครรู้ว่าบ้านหลังเดิมของน้องเกลโบว่าอยู่ที่ไหน
แต่ผู้คนที่คุ้นชินกับภาพน้องหมาตัวเล็กขนปุยเร่ร่อนอยู่
ในชุมชนโดยมีคนใจดีคอยให้ข้าวให้น้ำ จนกระทั่งวันหนึ่ง
มีผู้พบน้องเกลโบว่านอนนิ่งอยู่บนถนนและไม่สามารถ
ลุกขึ้นได้ แม้จะยังกินน้ำได้แต่น้องไม่กินอาหารเลย
ผู้ดูแลจึงแจ้งเหตุมาที่ซอยตอก ตั้งแต่นั้นน้องจึงได้เข้า
มาอยู่ในความดูแลของซอยตอกและรักษาตัวจนหายดี

น้องเกลโบว่าเป็นสุนัขใจดีและอ่อนโยน มอบความรัก
ให้กับทุกคนที่พบเจอ แม้จะเคยถูกทิ้งและต้องใช้ชีวิต
ตามลำพัง แต่เกลโบว่าก็ยังคงไว้ใจมนุษย์และพร้อม
รับการดูแลจากครอบครัวใหม่ หากคุณพร้อมและยินดี
ต้อนรับน้องเกลโบว่าสู่บ้านของคุณ น้องจะตอบแทน
ด้วยความรักอย่างไม่มีเงื่อนไขให้กับคุณแน่นอน

รับผมไว้ไม่มีเบื่อแน่นอนนะ

การกลับมาอีกครั้ง ของ “แอบบี้”

Gen Z ที่เป็ความหวังของสัตว์จร

ชุตินา ศรีสว่าง

จากชอยด็อกโพสในฉบับเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2566 ที่เรานำเสนอการช่วยสัตว์จรจัดของ “แอบบี้” เด็กหญิงวัย 15 ปีที่ทำโครงการระดมทุนด้วยตัวเองและช่วยเหลือสัตว์จรจัดได้ราวเกือบสองแสนบาท

แน่นอนว่าจำนวนเงินที่เธอระดมทุนได้สร้างความประทับใจให้ผู้ติดตามและแฟนเพจ แต่สิ่งที่น่าสนใจยิ่งกว่าคือเด็กวัยรุ่นที่การเล่นสนุกและการแวดล้อมด้วยกลุ่มเพื่อน เป็นเรื่องสำคัญของคนช่วงอายุนี้อย่างยิ่ง มีความมุ่งมั่นอย่างแรงกล้าในการลุกขึ้นมาทำอะไรเพื่อช่วยเหลือสัตว์ที่ด้อยโอกาส คำชื่นชมยินดีหลังไหลมายังแอบบี้และครอบครัวที่มีส่วนผลักดันให้หัวใจของแอบบี้มีพื้นที่ในการแบ่งปันความรักความเมตตาแก่ชีวิตที่ด้อยโอกาสกว่า และเป็นเรื่องราวที่สร้างแรงบันดาลใจอย่างยิ่ง

วันนี้ แอบบี้ในวัยย่าง 17 ปีกลับมาอีกครั้งพร้อมโครงการช่วยเหลือสัตว์จรจัดครั้งใหม่ เธอระดมทุนได้ถึง 258,932 บาทเพื่อสนับสนุนการยุติการค้าเนื้อสุนัขและแมวในประเทศฟิลิปปินส์ ในเดือนธันวาคมที่ผ่านมา เธอได้เดินทางมาพร้อมครอบครัวและเพื่อน ๆ เพื่อมอบเงินให้กับชอยด็อกและกลับมาเยี่ยมเยียนน้อง ๆ หมาจรที่เคยเจอกันเมื่อเกือบ 2 ปีก่อน แม้ว่าหลายตัวจะโบกหางลาชอยด็อกไปแล้ว แต่ความอบอุ่น ความประทับใจที่เธอมีที่ศูนย์พักพิงชอยด็อกยังคงเหมือนเดิมไม่เปลี่ยนแปลง

แอบบี้ คุณแม่ และโมโมชิ
น้องหมาสามขาที่ครอบครัวรับเลี้ยงจากชอยด็อก

WELCOME TO
THE GILL DALLEY SANCTUARY
FOR SICK, INJURED AND VULNERABLE
STREET DOGS AND CATS

เราทุกคนที่ชอยด็อกหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะมีคนรุ่นใหม่เช่นเดียวกับแอบบี้ที่มุ่งมั่นในการสร้างโลกที่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ สร้างสังคมที่สัตว์จรจัดได้รับการเหลียวแลและมีโอกาสในชีวิตอีกครั้ง ในโลกใหม่ที่ Gen Z คือผู้ขับเคลื่อนและเป็นคนกำลังสำคัญ เยาวชนเช่น “แอบบี้” คือตัวแทนของความหวังและอนาคตของสุนัขและแมวที่ยากไร้

ในนามของสุนัขและแมวทุกตัวที่ชอยด็อกและสัตว์ที่ยังคงรอคอยความช่วยเหลือ ขอขอบคุณแอบบี้และครอบครัวที่เดินทางมาอย่างมุ่งมั่นต่อไปเพื่อพัฒนาสวัสดิภาพของสัตว์จรจัด

คุณลูอิส โรส CEO ชอยด็อกมอบของที่ระลึกขอบคุณแอบบี้
ในวันที่เธอมามอบเงินจากการระดมทุนเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2567

คัดแล้วคัดอีก

เพื่อบ้านที่เหมาะสมที่สุดของสัตว์จรแต่ละตัว

ชุติมา ศรีสว่าง

เบื้องหน้าที่เราเห็นสุนัขและแมวหน้าตาทะเล้น แสดงอิริยาบถน่ารัก ที่เห็นแล้วอารมณ์ดี ผ่านรูปภาพและวิดีโอต่าง ๆ จากทีมหาบ้านของมูลนิธิเพื่อสุนัขในซอย (ซอยด็อก) หรือวิดีโอชวนซาบซึ้งสะเทือนใจของน้อง ๆ ที่ไปได้บ้านใหม่ทั้งในประเทศไทยและต่างแดน หลายครั้งก็คล้ายคลึงกับชีวิตของซินเดอเรลล่า ที่ผ่านเรื่องราวร้าย ๆ และ ความว่าเหวี่ยงถนนจนได้มาพบกับครอบครัวใหม่ที่มอบ การดูแลให้อย่างดีที่สุดตลอดชีวิตที่เหลืออยู่อย่างแสนสุข

“ ทางออกที่ดีที่สุดคือไม่ใช่ให้
หมาจรมาอยู่ในเซลล์ (ศูนย์พักพิง)
ทุกคนอาจคิดว่าดี ปลอดภัย แต่จริง ๆ

การเก็บ (สัตว์) ไว้ที่นี่
ไม่ใช่ทางออก

ปลอดภัยและมีอาหารกินจริง
แต่เหมือนติดคุกดี ๆ ”

คำพูดตรงไปตรงมาจาก “พีเอ” วิไลวรรณ
ศรีหมาน ผู้จัดการทีมหาบ้านของซอยด็อก
ที่ทศุบความเชื่อของใครหลาย ๆ คนที่มอง
ว่าการนำสัตว์ไปไว้ที่ศูนย์พักพิงเหมาะสม
และน้อง ๆ มีความสุข

กว่า 9 ปีที่คร่ำหวอดในองค์กรจัดสวัสดิภาพสัตว์และการหาบ้านให้สุนัขและแมว พี่เอบอกกับเราว่า เรื่องท้าทายใหม่ ๆ ยังคงเกิดขึ้นทุกวัน ฉากหน้าที่เราเห็นความน่ารักน่าเอ็นดูของสัตว์ที่หาบ้าน เบื้องหลังเต็มไปด้วยการแก้ปัญหาและการวางแผน ที่ต้องเตรียมพร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และการหาบ้านให้สัตว์ในประเทศไทยและต่างประเทศยังมีรายละเอียดที่แตกต่างกันมาก

การหาบ้านใหม่ให้สุนัขและแมว ในต่างประเทศ

ท้าทายตรงที่กระบวนการมีการเปลี่ยนแปลงตลอด ทั้งเอกสาร กฎ ระเบียบต่าง ๆ ต้องคอยติดตามข่าว และสื่อสารกันในทีมทุกวัน อีกทั้งผู้ที่สนใจรับเลี้ยง ไม่ได้เห็นสัตว์จริง ๆ และไม่ได้สัมผัสกับน้อง ๆ เป็นเพียงการวิดีโอคอลพูดคุยกันเท่านั้น ทีมหาบ้าน จึงต้องคิดกลยุทธ์ว่าจะสื่อสารอย่างไรให้ตรงใจ จะให้ปลายสายได้เห็นถึงความน่ารักและศักยภาพของสัตว์ตัวนั้นจนนำไปสู่การตัดสินใจรับเลี้ยงได้อย่างไร ซึ่งทีมงานทำหน้าที่อย่างแข็งขันและคัดแต่ผู้รับเลี้ยงที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด

ส่วนการหาบ้าน ในประเทศไทย

มีความท้าทายเมื่อต้องอธิบายเงื่อนไขในการรับเลี้ยง เช่น ทีมหาบ้านกำหนดว่าต้องมีรั้วรอบขอบชิดที่สูงอย่างน้อย 2 เมตรในการกั้นที่อยู่ให้กับสัตว์ ซึ่งมีทุกคนที่เข้าใจและรับได้ แต่ก็มีส่วนที่มองว่ายากและตัดสินใจไม่รับเลี้ยงจากชอยด์ออกไปเลย และพฤติกรรมในการเลี้ยงสัตว์ระหว่างคนไทยและชาวต่างชาติยังแตกต่างกันมาก แต่สิ่งที่ระยะหลังเพิ่มขึ้นและเปลี่ยนไปในทางที่ดีคือ ผู้รับเลี้ยงเปิดใจรับฟังข้อมูลมากขึ้น แม้อาจจะขัดกับความเชื่อในการเลี้ยงสัตว์เดิม ๆ มีการเอาใจใส่และสนใจเรื่องการพาไปพบสัตวแพทย์ตามกำหนดมากยิ่งขึ้น เราต้องมีการปรับเรื่องการสื่อสารตลอด พยายามไม่เข้มงวดจนเกินไปและทำให้เขารู้สึกกดดัน แต่ต้องยืนหยัดและเน้นย้ำว่าสิ่งที่เราแนะนำเพื่อสวัสดิภาพที่ดีและเหมาะสมที่สุดของสัตว์เลี้ยง ไม่มีทางกักหรือไม่ยอมให้น้อง ๆ ได้เดินทางไปบ้านใหม่ ทีมหาบ้านทุกคนอยากให้สัตว์ทุกตัวได้บ้านอยู่แล้ว

ไม่มีใครชอบฟังเมื่อถูกดูว่ากล่าว ผู้ที่สนใจรับเลี้ยงสัตว์ก็เช่นกัน ดังนั้นพีเอและทีมงานหาบ้าน
จึงต้องปรับเรื่องการแนะนำข้อมูลให้ผู้ฟังรู้สึกว่าได้กำลังถูกส่งมอบอยู่ แต่เป็นการพูดคุยกับเพื่อน
จากคนที่เห็นห่วงและต้องการให้เจ้าของกับสัตว์เลี้ยงต่างฝ่ายต่างได้รับสิ่งที่ดีที่สุด

“ พอเราปรับให้ความรู้ให้ข้อมูลเสริมไปด้วย บางอย่างก็เป็นเรื่องที่เขาไม่ได้ถาม
แต่เราเพิ่มเติมให้เพราะเป็นประโยชน์กับการดูแลน้อง ๆ ก็เห็นผลตรงที่สัดส่วน
สัตว์ได้บ้านเพิ่มขึ้น และเป็นบ้านที่มีคุณภาพด้วย

ถ้าคนที่อยากมาน้องหมาอยู่ไกล เราเสนอวิดีโอคอลให้เขาเลย ถ้ามารับด้วยตัวเองไม่ได้ เดี๋ยวเราไปส่งให้

บางคนกลัวน้อง ๆ อ้วนจากอาการเมารถ เราก็ไปส่งเองให้เพราะเจ้าหน้าที่เราเข้าใจ
การดูแลสัตว์เลี้ยงที่ต้องเดินทางไกลกันอยู่แล้ว พอเราไปส่งเองข้อดีคือเราสามารถ
กำหนดตารางงานได้ เชื่อมั่นว่าเรื่องเหล่านี้ที่มันอาจดูเล็ก ๆ ไม่ได้เป็นกลยุทธ์ใหญ่โต
แต่ทำให้หมาได้บ้านเพิ่มถึง 40% ”

สีหน้าและท่าทางของพีเอที่เปลี่ยนจากอิริยาบถนั่งคุยกันสบาย ๆ เป็นกระตือรือร้นและกระฉับกระเฉง
บ่งบอกให้รู้ว่านี่คือเรื่องที่เธอภูมิใจและงานหาบ้านอยู่ในดีเอ็นเอของพีเออย่างไม่ต้องสงสัย

ความรัก ในงานหาบ้านให้สัตว์จร

การใช้ชีวิตที่ต่างประเทศหลายปี ทำให้พีเอเห็นความแตกต่างอย่างมาก
เมื่อกลับมาที่ประเทศไทยและเห็นว่ามิสซันฯจริงจังเต็มท้องถนน
บางตัวไม่สบายและเห็นได้ชัดว่าป่วยหนัก

“ เราเลยเกิดความคิดอยากช่วยเหลือสัตว์
เหล่านี้ แต่ไม่อยากผลักระให้ใคร อยากทำเอง
จนวันหนึ่งมาเจอมูลนิธิเพื่อสุนัขในซอย และได้
ศึกษาวิชชชั่น (พันธกิจ) วิธีการทำงาน ซึ่งตรง
กับเรามากและตอบโจทย์เรามากอย่าง ”

พีเอได้เริ่มจากการทำงานในฝ่ายโลจิสติกส์ ซึ่ง
ในช่วง 2 ปีที่ทำงานตำแหน่งนี้ก็ติดกับตัวเองอยู่
ตลอดว่า แผนไหนในมูลนิธิที่อยากทำจริง ๆ
จนคิดถึงฝ่ายหาบ้านขึ้นมาว่าน่าจะเหมาะกับตัวเองเพราะ
มีความเชื่อเรื่องศุภณย์พักพิงไม่ใช่ทางออกมาตั้งแต่ไหนแต่ไร
เมื่อมีโอกาสจึงได้ย้ายมาทำงานกับทีมหาบ้านให้กับสัตว์จรจัด
จนถึงวันนี้พีเอมีนามสกุลทีมหาบ้านต่อท้ายชื่อมา 6 ปีแล้ว

แต่เมื่อขึ้นชื่อว่า “งาน” ย่อมมีทั้งเรื่องราวที่สุขใจ และเรื่องราวที่สร้างความทุกข์ใจเช่นเดียวกัน

พี่เอเล่าให้ฟังถึงสารพัดเคสทั้งเจ้าของที่รับสุนัขและแมวไปจากมูลนิธิ มีปัญหาครอบครัว เลิกกับสามี และต้องเลี้ยงลูก จึงไม่สามารถเลี้ยงสัตว์ต่อได้ หรือเจ้าของที่ย้ายบ้านและเลี้ยงต่อไม่ได้ เมื่อทีมหาบ้าน ได้รับข้อมูลแล้วต้องมาวิเคราะห์ว่าจะช่วยแก้ปัญหาอย่างไรอย่างระมัดระวังที่สุดเพราะผลกระทบที่เกิดขึ้นไม่ใช่กับทีมหาบ้านแต่กับสัตว์ตัวนั้นเต็ม ๆ

“ ยากที่สุดคือบริหารความไม่แน่นอนให้แน่นอนที่สุด แต่เราปิดช่องโหว่โดยการติดตามผล ทุก 3 เดือน 6 เดือน และเปิดทางเลือกให้ว่าสามารถติดต่อมูลนิธิ ได้ในกรณีเกิดปัญหาใด ๆ ไม่ว่ารับหมาเราไปปีไหนตอนไหน ขอให้จำไว้เสมอว่าติดต่อเรามาได้ **อะดอปชั่นยินดีช่วยเหลือ** เราไม่รู้ว่าถ้าเปิดช่องแบบนี้จะทำให้คนเอาหมากลับมาให้เราไหม แต่ดีกว่าเขาเอาไปทิ้ง อย่างน้อยเราเอากลับมาแล้วหาบ้านใหม่ที่ดีให้ ”

เพราะทีมหาบ้านต้องการให้ผู้รับเลี้ยงเห็นว่าทางมูลนิธิ เข้าใจว่าชีวิตมนุษย์มีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นได้เสมอ บางครั้งอาจมีเรื่องไม่คาดฝันและทีมหาบ้านพร้อมสนับสนุน

ตลอดระยะเวลา 6 ปีในช่วงที่พี่เอทำงานในทีมหาบ้าน มีสุนัขและแมวได้บ้านใหม่ไปกว่า 2,000 ตัว

“ ลองนึกย้อนไปว่าชอยด็อกเปิดมา 20 กว่าปี ถ้าเราไม่หาบ้านเลย หมาที่ชอยด็อก คงเป็นหมื่นตัวแล้ว ต้องใช้จ่ายเท่าไร หาทีเพิ่มอีกก็ไรถึงจะเพียงพอ แค่มองในมุม งบประมาณก็มองไม่เห็นว่ามีมูลนิธิ จะไปต่ออย่างไร และตัดโอกาสหมาป่วยตัวอื่นที่ต้องการการรักษา พองบไม่เพียงพอ หมาที่รอข้างนอกก็หมดโอกาสการรักษา ”

สิ่งที่พี่เอเน้นย้ำคือ ไม่ใช่แค่ออกไปจากศูนย์พักพิง แต่ต้องออกไปอย่างมีคุณภาพ เวลาที่คุณพ่อคุณแม่ คนใหม่ส่งภาพอัปเดตน้องหมาน้องแมวแสนรักในบ้านของตัวเอง ได้ไปเที่ยว ไปนั่งรถรับลม สร้างความสุข และความภูมิใจในงานให้กับทีมหาบ้านทุกคน

หลายครั้งที่ทีมงานต้องตอบคำถามว่าการซื้อสัตว์เลี้ยงจากฟาร์มกับการรับเลี้ยงสัตว์ที่เราไม่รู้ที่มาที่ไปควรตัดสินใจอย่างไร พี่เออยากให้ศึกษาข้อมูลก่อนว่าฟาร์มเพาะพันธุ์ที่เราสนใจมีการดำเนินธุรกิจอย่างไร ถ้ารู้ข้อมูลแล้วเราเห็นด้วยกับแนวทางและรับได้ จะซื้อสัตว์เลี้ยงก็ย่อมได้ ทั้งนี้ต้องยอมรับให้ได้ด้วยว่าฟาร์มเพาะสัตว์เลี้ยงคือการดำเนินธุรกิจที่ผู้ประกอบการมุ่งหวังผลกำไรและรายได้จากการจำหน่าย รวมถึงยังมีธุรกิจอื่นที่ไม่สนใจสภาพความเป็นอยู่ของสัตว์ เพาะพันธุ์ทั้ง ๆ ที่สัตว์ไม่สมบูรณ์ ป่วย ให้เกิดแล้วเกิดอีกวนไปไม่จบสิ้น อย่างน้อยที่สุดถ้าจะเลือกซื้อ ขอให้ไปเป็นฟาร์มที่มีการจัดสวัสดิภาพสัตว์ให้น้อง ๆ มีความเป็นอยู่ที่ดีตามสมควร

“

เราไม่ห้ามคนซื้อ แต่ก็ไม่สนับสนุน

อยากให้เปิดใจกับการรับเลี้ยงจากศูนย์พักพิงดูก่อน ไม่ใช่แค่ได้สัตว์ไปเลี้ยงแต่คุณกำลังช่วยสัตว์จรตัวอื่นด้วย ”

พี่เอกเล่าทิ้งท้าย

เพราะทุกชีวิตมีคุณค่าและต้องการความรัก เช่นเดียวกับสัตว์จรจัดในความดูแลของซอยด็อกทุกคน การได้มีบ้านอันอบอุ่นหลังสุดท้ายสร้างความสุขและอิ่มเอมใจไม่เฉพาะน้อง ๆ ที่ได้บ้านแต่ยังรวมไปถึงเจ้าหน้าที่ทุกคนที่ซอยด็อก โดยเฉพาะทีมงานที่เป็นมดงานหลักในการสร้างโอกาสให้ผู้รับเลี้ยงและสัตว์แต่ละตัวได้มาพบกัน

แต่ความฝันเหล่านี้จะเป็นจริงได้หรือไม่ คงขึ้นอยู่กับว่า “การรับเลี้ยงแทนการซื้อ” เข้าไปอยู่ในใจ และการตระหนักรู้ของผู้คนมากน้อยเพียงใด...

สุนัขคุ้มกันโรงเรียน: นักเรียนปกป้องสุนัข

ชุติมา ศรีสว่าง

สุนัขที่ใช้ชีวิตอยู่ในชุมชน วัด ตลาด โรงเรียนเป็นภาพที่ชินตาในสังคมไทยไปแล้ว คนส่วนใหญ่มองเป็นเรื่องปกติที่ไม่จำเป็นต้องแก้ไข ปรับปรุงหรือพัฒนา ภาพและวิดีโอไวรัสหมาแมวหน้าเซเว่น เป็นเรื่องราวตลกและน่ารักที่เห็นแล้วพาให้อารมณ์ดี

หากการมีอยู่ของสุนัขสร้างความหวาดกลัวในเรื่องความปลอดภัย คำถามว่าแล้วสุนัขควรอยู่ในบริเวณนั้นต่อไปหรือไม่จึงเกิดขึ้น วิธีในการกำจัดสุนัขสารพัดรูปแบบจะถูกนำมาถกเถียงกัน ซึ่งแน่นอนว่าการนำสุนัขออกจากพื้นที่เป็นวิธีแก้ปัญหาหนึ่งที่ผู้คนโหวตเลือก

แล้วถ้าสุนัขไม่ได้สร้างความเดือดร้อน พวกเขาจะยังได้รับอนุญาตให้อยู่ร่วมกันในพื้นที่ตรงนั้นต่อไปหรือไม่

“ครูคะ เขาจะเอาหมาออกจากโรงเรียนค่ะ หนูไม่อยากให้เอาไปเลยคะ” น้ำเสียงใส ๆ วิงวอนของนักเรียนชั้นประถมโรงเรียนวัดเทพกระษัตรี บ้านดอนอ.กลาง จ.ภูเก็ต เมื่อรู้ว่าผู้ใหญ่ในชุมชนวางแผนจะนำสุนัขในรั้วโรงเรียนออกจากพื้นที่ ด้วยเหตุผลว่าสุนัขชอบเห่า แสดงท่าทีปกป้องอาณาเขต

ที่โรงเรียนแห่งนี้ ก็เหมือนอีกหลายร้อยโรงเรียนในประเทศไทยที่มีสุนัขและแมวมาร่วมอาศัย หากเป็นสัตว์ที่ก่อปัญหาเช่น แสดงพฤติกรรมดุ ก้าวร้าว กัดข่วนหรือมีความเสี่ยงเรื่องโรคพิษสุนัขบ้า มาตราการในการจัดสรรที่อยู่ให้สัตว์เหล่านี้ใหม่เป็นเรื่องจำเป็น แต่สำหรับสัตว์ที่เชื่อง เป็นมิตร ไม่มีนิสัยก้าวร้าว มีคนให้ข้าวให้น้ำ ได้รับการทำหมัน ฉีดวัคซีนแล้ว พวกเขาสามารถอยู่ร่วมกันได้โดยไม่สร้างปัญหาแต่อย่างใด

การมีสุนัขในโรงเรียนยังช่วยคุ้มกัน
ไม่ให้มีสุนัขตัวใหม่เข้ามาในพื้นที่

เนื่องจากโรงเรียนตั้งอยู่กลางชุมชน มีทางเข้า-ออกที่ทะลุกันในหมู่บ้าน คนที่พักอาศัยในย่านนั้นจึงใช้เส้นทางในโรงเรียนเป็นทางลัดเดินผ่าน โดยเฉพาะในช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ที่เจียบสจัด มีเพียงครูเเวและสุนัขที่อยู่ในโรงเรียนเท่านั้น เมื่อมีคนเข้ามาในพื้นที่ สุนัขจึงเห่าตามสัญชาตญาณ เป็นที่มาของความกังวลเรื่องสุนัขดุร้ายนำไปสู่ความเข้าใจว่าสุนัขอาจกัดเด็ก ๆ ได้ในวันหนึ่ง และเรียกร้องให้โรงเรียนนำสุนัขออกไปจากพื้นที่

มูลนิธิฯ เน้นย้ำอยู่เสมอมาว่าการนำสุนัขออกจากบริเวณที่เป็นที่อยู่ของพวกเราไม่สามารถแก้ปัญหาสัตว์จรจัดได้ ในเวลาไม่นานจะมีสุนัขกลุ่มใหม่เข้ามาแทนที่ จึงต้องแก้ปัญหาด้วยการนำสัตว์ออกไปอย่างไม่มีวันจบสิ้น อีกทั้งสุนัขหน้าใหม่ที่จะเข้ามาอาจเป็นกลุ่มเสี่ยงที่มีเชื้อพิษสุนัขบ้าก็เป็นได้

ข้อมูลเหล่านี้ได้ถูกกระจายต่อจากชุมชนสู่ชุมชนผ่านการทำงานของหน่วยทำหมันเคลื่อนที่และฝ่ายสร้างการเปลี่ยนแปลงสังคม จากโรงเรียนสู่โรงเรียนผ่านฝ่ายการศึกษาด้านสวัสดิภาพสัตว์ ซึ่งโรงเรียนวัดเทพกระษัตรีเป็นหนึ่งในสถานศึกษาเครือข่ายที่มูลนิธิฯ ให้ความรู้สู่ห้องเรียนอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาหลายปี จนทำให้นักเรียนและครูเข้าใจธรรมชาติและสัญชาตญาณของสุนัข และสามารถจัดสรรการอยู่

ร่วมกับสุนัขในโรงเรียนได้อย่างสันติสุข เมื่อมีข้อเรียกร้องให้นำสุนัขออกจากพื้นที่ เด็ก ๆ นักเรียนจึงไม่ยอมและปกป้องไม่ให้ใครนำน้องหมาที่พวกเขารักออกไปจากโรงเรียน พร้อมรวมกลุ่มกันมาขอคำแนะนำจากทีมการศึกษาชอยด็อกเพื่อหาทางออกที่ดีที่สุดในการให้เพื่อนผู้พิทักษ์สี่ขาของพวกเขายังคงอยู่ในโรงเรียนได้ต่อไป

เด็ก ๆ จากโรงเรียนวัดเทพกระษัตรีได้มาเรียนรู้การช่วยเหลือสุนัขและแมวในสถานการณ์จริงที่ชอยด็อก

ทางเดินในโรงเรียนที่สุนัขคุ้นชินกับนักเรียนและครู
สุนัขจะเห่าต่อเมื่อมีผู้สัญจรในวันเสาร์อาทิตย์

“น้องช่วยเฝ้าโรงเรียนให้เราด้วยค่ะ” อีกหนึ่งเสียงจากนักเรียนที่ยืนยันว่าสุนัขมีบทบาทในการคุ้มกันพื้นที่และให้ความรู้สึกปลอดภัยในโรงเรียน ตลอดจนครูที่ให้ข้อมูลว่าทางโรงเรียนไม่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย พอมีสุนัขและได้ยินเสียงเห่าเวลามีคนเข้ามา ก็ช่วยระวังช่วยเตือนภัยได้ โดยเฉพาะวันหยุด

มติเห็นควรให้สุนัขอยู่ในพื้นที่ต่อไป ด้วยการดูแลด้านสุขภาพจากมูลนิธิชอยด็อก ทั้งเด็กและครูช่วยกันเป็นหูเป็นตาดูแลสุนัขร่วมกัน นี่คือการตัวอย่างของการจัดสรรพื้นที่ให้คนและสัตว์ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างมีมนุษยธรรม และเป็นเครื่องยืนยันว่า การให้ความรู้ด้านสวัสดิภาพสัตว์ การปลูกฝังจิตสำนึกในการดูแลสุนัขและแมวในชุมชนอย่างต่อเนื่องของฝ่ายการศึกษาชอยด็อก สามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงและมีผลต่อชุมชน เราหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการต่อสู้เพื่อสุนัขในโรงเรียนวัดเทพกระษัตรีครั้งนี้จะสามารถเป็นต้นแบบให้สถานศึกษาที่อื่นนำไปปรับใช้ในการดูแลสุนัขและแมวในโรงเรียนต่อไป

ขอขอบคุณฝ่ายบริหาร คณะครู และนักเรียนโรงเรียนวัดเทพกระษัตรีทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการผลักดันการดูแลสุนัขในโรงเรียน คุณทุกคนคือความหวังที่นำทางสู่อนาคตที่สดใสของสุนัขและแมวในประเทศไทย

เพื่อ “สุขภาพหนึ่งเดียว,,

ชุติมา ศรีสว่าง

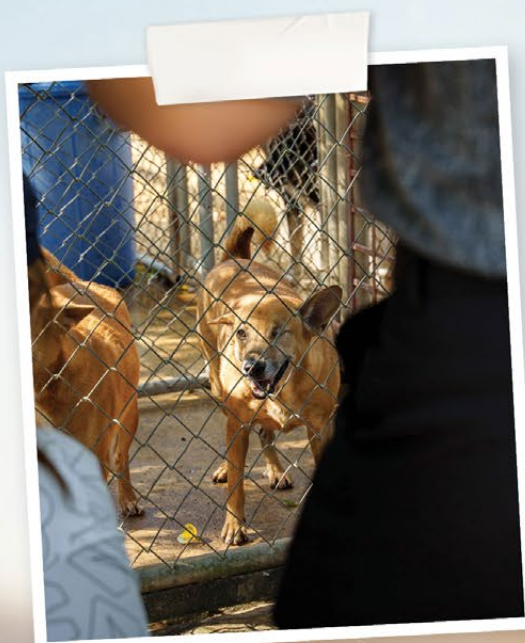
ในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ที่ผ่านมา ซอยด็อกได้ต้อนรับคณะผู้เข้าร่วมอบรมนักจัดการข้อมูล
การระบาดด้านสุขภาพหนึ่งเดียว (Infodemic Management on One Health Approaches)
จัดโดยกรมควบคุมโรค สำนักงานความร่วมมือระหว่างประเทศ ที่มาเรียนรู้เรื่อง
การดำเนินการของสถานสงเคราะห์สัตว์ที่ถูกสุขลักษณะและตรงตามมาตรฐานที่
ศูนย์พักพิงของมูลนิธิฯ

การเยี่ยมชมครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการอบรมดังกล่าว จัดขึ้นระหว่างวันที่ 3 – 7 กุมภาพันธ์
ณ โรงแรมเฟิร์ล ภูเก็ต โดยการจัดการสวัสดิภาพสัตว์และการควบคุมโรคระบาดอย่างโรคพิษสุนัขบ้า
เป็นองค์ประกอบสำคัญของแนวคิดเรื่องสุขภาพหนึ่งเดียว ที่สุขภาพของคน สัตว์ และสิ่งแวดล้อม
ล้วนเกี่ยวเนื่องและส่งผลกระทบต่อถึงกัน ทางผู้จัดงานจึงเล็งเห็นว่าซอยด็อกเป็นหน่วยงานตัวอย่างที่
สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ในประเด็นเหล่านี้ได้

ผู้เข้าร่วมอบรมประกอบด้วย ผู้แทนจากเครือข่ายมหาวิทยาลัยสุขภาพหนึ่งเดียวแห่งประเทศไทย มหาวิทยาลัยมหิดล กรมปศุสัตว์ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช และมูลนิธิความร่วมมือเฝ้าระวัง และควบคุมโรคในเขตลุ่มแม่น้ำโขง ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจาก WHO Thailand รวมกว่า 40 คนจาก 9 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ ไทย ติมอร์-เลสเต และเวียดนาม เพื่อเสริมสร้างทักษะความรู้และความสามารถของบุคลากรจากภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งสาธารณสุข สุขภาพสัตว์ สัตว์ป่า และมหาวิทยาลัย ในการทำความเข้าใจข้อมูลข่าวสาร

อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยใช้หลักการแนวคิดสุขภาพหนึ่งเดียว (สุขภาพคน สัตว์ และสิ่งแวดล้อม) เพื่อสื่อสารความเสี่ยงในภาวะฉุกเฉินและภาวะปกติให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพในการทำงานข้ามภาคส่วน

การทำงานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของสัตว์จรจัดในประเทศไทย ตลอดระยะเวลากว่า 20 ปีที่ผ่านมา ไม่เพียงแต่ทำให้สุนัขและแมวมีความเป็นอยู่ที่ดี แต่ยังรวมถึงสิ่งแวดล้อมและคนในชุมชนด้วย ซึ่งการต้อนรับผู้เข้าอบรมในครั้งนี้เป็นการพิสูจน์ว่า ผลงานของมูลนิธิ เป็นที่ยอมรับ ขอขอบคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เล็งเห็นผลจากการทำงานอย่างมุ่งมั่นของซอยด็อก และให้โอกาสมูลนิธิ ได้นำเสนอวิธีการจัดการสัตว์จรจัดอย่างมีมนุษยธรรม

เนสท์เล่มอบ โอกาสใหม่ให้น้องจร

เดินหน้าสร้างสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

เมธิริน อนันตสุข

บริษัท เนสท์เล่ (ไทย) จำกัด (Nestlé Thailand) สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตสัตว์จรจัดอย่างต่อเนื่อง ผ่านการบริจาคอาหารสัตว์เพื่อช่วยเหลือสุนัขและแมวจรจัดในความดูแลของมูลนิธิเพื่อสุนัขในซอย (ซอยด็อก) รวมถึงสัตว์ที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยในจังหวัดเชียงใหม่ในช่วงปลายปีที่ผ่านมา ดังรายการต่อไปนี้

เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2566 บริจาคอาหารแมว Nestlé Purina Fancy Feast Royale (อาหารเปียกแมว Tuna in Jelly) จำนวน 11,232 กระป๋อง มูลค่า 250,000 บาท

เดือนตุลาคม พ.ศ. 2567 บริจาคอาหารสุนัขและแมว รวม 25.24 ตัน มูลค่ารวมกว่า 5,800,000 บาท

ด้วยปณิธานของเนสท์เล่ ในการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืนโดยให้ความสำคัญกับ 3 แนวทางหลัก ได้แก่ การปกป้องและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม การพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนและการตอบแทนสังคมผ่านโครงการช่วยเหลือ โดยเฉพาะในช่วงภัยพิบัติและวิกฤตต่าง ๆ ทั้งนี้การสนับสนุน ซอยด็อก ยังสะท้อนวิสัยทัศน์และความรับผิดชอบต่อสังคม ที่ครอบคลุมทุกมิติ

“ถ้าคุณอยากไปได้เร็ว ไปคนเดียว ถ้าคุณอยากไปได้ไกล ไปด้วยกัน” ที่คุณเห็นผ่านตาบนหน้าปกชอยด์อ็อกโพสต์ทุกเล่ม สะท้อนการทำงานของมูลนิธิ ที่เรานั้นย้ำเสมอว่าชอยด์อ็อกจะไม่สามารถช่วยเหลือสัตว์ได้เลย หากไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ที่ต้องการสร้างการเปลี่ยนแปลงในชีวิตสัตว์จรจัดร่วมกันกับเรา และเนสท์เล่เป็นตัวอย่างของผู้ประกอบการที่ร่วมส่องแสงสว่างให้สวัสดิภาพสัตว์จรจัดในประเทศไทยมีความหวังและอนาคตที่สดใส ทั้งการส่งมอบอาหารเพื่อให้สัตว์จรจัดมีท้องในระหว่างการรักษา หาด้านใหม่ ทุเลาความหิวโหยจากช่วงวิกฤต และการสร้างความตระหนักรู้ให้สังคมไทยเมตตาต่อสุนัขและแมวจรจัดในชุมชนมากขึ้น ล้วนมีคุณค่าและทำให้งานของเราดูหน้าอย่างยิ่ง

ความเมตตาและความมุ่งมั่นของเนสท์เล่ไม่เพียงช่วยให้สัตว์เหล่านี้มีชีวิตที่ดีขึ้น แต่ยังเป็นแรงบันดาลใจให้สังคมหันมาให้ความสำคัญกับการช่วยเหลือสัตว์จรจัดอย่างมีมนุษยธรรม

เราขอขอบคุณจากใจไปยังบริษัท เนสท์เล่ (ไทย) จำกัด (Nestlé Thailand) ที่เป็นองค์กรต้นแบบในการสร้างสังคมที่ใส่ใจคุณภาพชีวิตที่ดีของชุมชน สัตว์ และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

เด็กเอ๋ยเด็กดี ต้องมีหน้าที่ 10+1 อย่างด้วยกัน

ชุติมา ศรีสว่าง

กิจกรรมปิดแผ่นป้ายจุดที่สุนัขชอบและไม่ชอบให้สัมผัส
เพื่อให้เด็กสามารถป้องกันตัวเองจากการถูกสุนัขกัด

เสาร์ที่สองของเดือนมกราคมคือวันเด็กแห่งชาติ วันสำคัญในปฏิทินไทยที่ชวนให้ทุกคนตระหนักถึง
ถึงความสำคัญของเยาวชนของชาติ วัยแห่งการเรียนรู้และช่วงเวลาแห่งการปลูกฝังเมล็ดพันธุ์ที่
จะงอกงามเป็นกำลังสำคัญของประเทศต่อไป

พันธกิจหนึ่งของมูลนิธิเพื่อสุนัขในซอยคือสร้างการเปลี่ยนแปลงในชีวิตสัตว์จรจัดให้ดียิ่งขึ้น การให้ความรู้
ความเข้าใจที่ถูกต้องในการดูแลสุนัขและแมวในชุมชน ตลอดจนการเลี้ยงสัตว์อย่างรับผิดชอบให้แก่คน
รุ่นใหม่ คือสิ่งที่ฝ่ายการศึกษาด้านสวัสดิภาพสัตว์มุ่งมั่นและทำหน้าที่ย่างแข็งขันมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560
จวบจนวันนี้ เราได้ให้ความรู้แก่นักเรียนหลายหมื่นคนในหลายร้อยโรงเรียนด้วยกัน

ในวันเด็กแห่งชาติปีนี้ เป็นโอกาสดีที่ซอยด็อกได้ร่วมสร้างสรรค์สังคมที่คนเป็นมิตรกับสัตว์ในชุมชน
ผ่านการทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก ๆ ที่มาเยี่ยมชมบูทกิจกรรมของเราอย่างคึกคัก ณ สะพานหิน พื้นที่
พักผ่อนริมทะเลที่เป็นลานจัดกิจกรรมสำหรับชุมชนบนเกาะภูเก็ต

ฝ่ายการศึกษาด้านสวัสดิภาพสัตว์เตรียมกิจกรรม
ที่สนุกสนานและให้ความรู้ไปพร้อมกันทั้งกิจกรรม
ระบายสีภาพสุนัขและแมว ประดิษฐ์ของเล่นให้น้อง
แมวจากวัสดุอุปกรณ์รอบบ้าน และกิจกรรมเกมตอบ
คำถามจากนิทาน ผักทักษะการจับใจความและฝึกคิด
วิธีการจัดการกับสัตว์เลื้อยและสุนัขและแมวในชุมชน

มีเด็ก ๆ ถึงกว่า 300 คนที่ได้ร่วมกิจกรรมกับเราในครั้งนี้
นี้ หากน้อง ๆ ทุกคนได้กลับไปบอกต่อเรื่องราวที่ได้
เรียนรู้จากขอยด็อกให้คนในครอบครัวเพียงหนึ่งคนฟัง
กิจกรรมนี้จะได้ขยายผลไปถึงคน 600 คนด้วยกัน และหากพวกเขา
ไปเล่าต่อให้เพื่อน ครูและคนอื่น ๆ การรับรู้อย่างถูกต้องเกี่ยวกับสุนัข
และแมวจะถูกส่งต่อไปยังผู้คนอีกจำนวนมาก

มูลนิธิ เชื่อว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดที่เกิดขึ้นเพียงข้ามคืน โดย
เฉพาะอย่างยิ่ง การเปลี่ยนแปลงทัศนคติในการมองสุนัขและแมวว่า
พวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนที่ทุกคนต้องร่วมกันปกป้อง ดูแล และ
ให้โอกาส รวมถึงการดูแลสัตว์เลื้อยให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีเจกเช่น
สมาชิกหนึ่งของครอบครัว

คุณน้ำหวาน ทีมการศึกษา สวัสดิการของเล่นแมว
จากวัสดุใกล้ตัว ลดภาระรายจ่ายเจ้าของสัตว์เลื้อย

แต่การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน
ด้วยการปลูกฝังและให้ความรู้เด็ก ๆ และสร้าง
จิตสำนึกให้กับคนรุ่นใหม่อย่างต่อเนื่อง ผลที่เกิดขึ้น
ไม่เพียงแต่กับพวกเขาเหล่านี้เท่านั้น แต่จะส่งผลต่อ
ไปยังชุมชน สังคมและประเทศชาติในที่สุด

“
เด็กดีต้องมีหน้าที่สิบอย่างด้วยกัน
”

ขอยด็อกหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการรับผิดชอบ
ต่อสวัสดิภาพสัตว์จะเป็นอีกหนึ่งหน้าที่
ที่เยาวชนยึดถือและสร้างสังคมที่ดีขึ้น
สำหรับคนและสัตว์ต่อไป

น้องบุญรอด.. การจากไปที่ไม่สูญเปล่า

ชุติมา ศรีสว่าง

การต่อสู้กับการทารุณกรรมสัตว์เป็นภารกิจหนึ่งของมูลนิธิเพื่อสุนัขในซอย ฝ่ายส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงทางสังคมมุ่งมั่นทำหน้าที่เพื่อผดุงความยุติธรรมให้สุนัขและแมว สร้างความเข้าใจกับชุมชน และให้ความรู้เพื่อป้องกันและลดเหตุความรุนแรงระหว่างคนและสัตว์ในระยะยาว

การยิงสุนัขและแมวเป็นโศกนาฏกรรมที่สะเทือนใจ มูลนิธิฯ ช่วยเหลือสัตว์ที่เป็นเหยื่อของกระสุนหลายต่อหลายครั้ง แต่ข้อจำกัดด้านหลักฐานทำให้การดำเนินคดีไม่สามารถเดินหน้า เช่น สัตว์พุดไม่ได้ พวกเขา

ไม่สามารถเป็นปากเป็นเสียงและระบุตัวผู้กระทำ หากเกิดเหตุในพื้นที่ห่างไกลหรือจุดที่ไม่มีกล้องวงจรปิดก็จะมีหลักฐานในการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

เรื่องของ “น้องบุญรอด” เป็นความสำเร็จของการต่อสู้คดีที่มูลนิธิฯ ร่วมมือกับผู้ดูแลสุนัขในชุมชน และคนในพื้นที่ จนนำไปสู่การตัดสินในชั้นศาลตามพรบ.สวัสดิภาพสัตว์

เหตุเกิดในวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2567 ที่ชุมชนแห่งหนึ่งในจังหวัดสุราษฎร์ธานี นายบอล (นามสมมุติ) ใช้อาวุธปืนลูกซองยิงสุนัขที่ขาหน้าทั้งสองข้าง จนสุนัขไม่สามารถเดินและใช้ชีวิตตามปกติและเสียชีวิตในที่สุด เป็นการทารุณกรรมสัตว์โดยไม่มีเหตุสมควร และไม่มีใบอนุญาตครอบครองอาวุธปืน อีกทั้งก่อเหตุกลางชุมชน

น้องบุญรอด ตัวอย่างของความ
โหดร้ายที่เกิดขึ้นกับสัตว์ที่พูดไม่ได้

นายเจ (นามสมมุติ) ผู้เห็นเหตุการณ์และพยานกล่าวว่า ตอนกลางวันได้ยินเสียงปืนจิ้งรีบึงมา ดูเห็นว่าน้องบุญรอด สุนัขที่มักเดินเล่นแถวบ้านและตนให้ข้าวให้น้ำอยู่บ่อยครั้งกับพื้น ไม่ไกลกันมีนายบอลถืออาวุธปืนยืนอยู่ ตนรีบเข้าไปอุ้มสุนัขมาที่บ้าน และติดต่อหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อขอความช่วยเหลือจนพบชอยด็อก น้องบุญรอดถูกส่งตัวมารับการรักษาที่โรงพยาบาลของชอยด็อกในภูเก็ต ก่อนเสียชีวิตจากอาการติดเชื้อในกระแสเลือด จากการถูกยิงที่ขาหน้าให้สุนัขล้มลงและเดินไม่ได้ คาดการณ์ได้ว่าผู้ยิงหวังผลให้สุนัขทุกข์ทรมานโดยไม่ต้องการให้ถึงแก่ชีวิต

ฝ่ายส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงทางสังคม
ลงพื้นที่จุดเกิดเหตุพร้อมเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ศาลจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้พิพากษานายบอมีความผิดทางกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนวัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๗, ๘ ทวิ วรรคหนึ่ง, ๗๒ วรรคสาม, ๗๒ ทวิ วรรคสอง พระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมสัตว์และการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๒๐, ๓๑ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๗๑, ๓๗๖ โดยต้องรับโทษตามกฎหมาย ดังต่อไปนี้

จำคุก 6 เดือน และปรับ 5,000 บาทฐานกระทำการอันเป็นการทารุณกรรมสัตว์โดยไม่มีเหตุอันสมควร

จำคุก 6 เดือน และปรับ 5,000 บาทฐานมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมายและมีเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต

จำคุก 6 เดือน และปรับ 6,000 บาทฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับใบอนุญาตและไม่มีเหตุสมควร

ทั้งนี้นายบอได้รับสารภาพจึงได้รับการบรรเทาโทษ กระทั่งลงกึ่งหนึ่ง ดังนี้

จำคุก 3 เดือน
และปรับ 2,500 บาท

ฐานทารุณกรรมสัตว์โดย
ไม่มีเหตุอันสมควร

จำคุก 3 เดือน
และปรับ 2,500 บาท

ฐานมีอาวุธปืนที่
เป็นของผู้อื่น

จำคุก 3 เดือน
และปรับ 3,000 บาท

ฐานพาอาวุธปืนติดตัว
โดยไม่ได้รับใบอนุญาต
และไม่มีเหตุสมควร

รวมจำคุก 9 เดือน และปรับ 8,000 บาท

เนื่องจากนายบอายังอยู่ในวิสัยที่สามารถแก้ไขปรับปรุงตนเองได้ ไม่เคยได้รับโทษจำคุก และไม่มีพฤติการณ์ว่าจะใช้อาวุธปืนในการก่อเหตุร้ายอื่น ศาลเห็นควรให้โอกาสจำเลย รอการลงโทษกำหนด 2 ปีสำหรับโทษจำคุก โดยต้องรายงานตัวต่อเจ้าหน้าที่พนักงานคุมประพฤติ 5 ครั้งและทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณะประโยชน์ 20 ชั่วโมง และได้รับอาวุธปืนของกลางแล้ว ก่อนดำเนินการเรียกค่าปรับต่อไป

การใช้อาวุธปืนยิงสุนัขอาจดูเป็นเหตุเล็กๆ ๗ ที่ไม่ได้สร้างความเสียหายกับชุมชน แต่จากข้อมูลของนักอาชญาวิทยา พบว่าการก่อเหตุอาชญากรรมประกอบด้วย 2 ส่วนคือ มูลเหตุจูงใจและโอกาส กรณีนี้ที่นายบอกลสามารถเข้าถึงอาวุธปืนได้ง่าย และเริ่มจากเหตุที่ ไม่ได้สร้างความเสียหายมาก คือการยิงสัตว์ที่ไม่มีทางสู้ ในอนาคตมีความเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การยิงคนในชุมชน และก่อเหตุกราดยิงได้ในที่สุด

วิธีการป้องกันเหตุดังกล่าวต้องทำทั้งควบคุมการเข้าถึงอาวุธปืนและทุกคนในชุมชนร่วมมือร่วมใจกันเป็นหูเป็นตา ป้องกันและไม่ยอมรับความรุนแรงในทุกรูปแบบ รวมถึงให้ความรู้ในด้านกฎหมายที่คุ้มครองสัตว์ในชุมชน

กรณีที่เกิดขึ้นทำให้ชุมชนตระหนักว่าการใช้อาวุธปืนยิงสัตว์เป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ และการใช้อาวุธปืนในบริเวณชุมชนคือการกระทำที่อุกอาจและคนในพื้นที่ไม่สามารถนิ่งเฉยได้ จนนำไปสู่การร่วมมือกันจนผู้ก่อเหตุต้องรับโทษทางกฎหมาย

มูลนิธิ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเหตุการณ์เช่นนี้จะลดลงและหมดไปในที่สุด

การช่วยเหลือน้องบุญรอดเป็นอีกครั้งที่การบังคับใช้กฎหมายสวัสดิภาพสัตว์รุดหน้าไปอีกขั้น แม้บุญรอดจะไม่มีโอกาสได้เห็นความสำเร็จของการดำเนินคดี แต่การสร้างชุมชนเข้มแข็งที่ลุกขึ้นมาต่อสู้เพื่อสิทธิของสัตว์และความปลอดภัยของทุกชีวิตในชุมชน คือการเปลี่ยนแปลงและสร้างจิตสำนึกของผู้คนในระยะยาว ซึ่งเป็นสิ่งที่มีคุณค่าและเป็นการแก้ปัญหาความรุนแรงในชุมชนที่มีประสิทธิภาพและเห็นผล

เราทุกคนที่ขอขอบคุณหวังว่าน้องบุญรอดจะปราศจากความเจ็บปวด ทุกข์ทรมานหลังจากข้ามสะพานสายรุ้งไปแล้ว เราขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการต่อสู้เพื่อบุญรอดในครั้งนี้ คุณได้มีส่วนพัฒนาสวัสดิภาพสัตว์ในประเทศไทยให้ก้าวไปอีกขั้น

เรียกผมว่าดีใจ “อลองโซ่”

น้องอลองโซ่กับบ้านหลังใหม่ที่คุ้นเคย

ชุติมา ศรีสว่าง

ไม่ใช่แค่อาสาสมัครและผู้เยี่ยมชมที่ตกหลุมรักในความน่ารัก สดใสของน้อง ๆ ที่ชอยด็อก
ความเอ็นดูและสงสารเมื่อได้รู้เรื่องราวเบื้องหลังชีวิตของสุนัขและแมวจรจัดในความดูแล
ของมูลนิธิฯ ซึ่งผ่านเหตุการณ์อันน่าสะเทือนใจทั้งถูกทารุณกรรม ถูกทิ้ง ถูกสุนัขเจ้าถิ่นรุมกัด ตี
กับดักสัตว์ที่ชาจนช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ ถูกรถชน และเรื่องราวชีวิตอื่น ๆ ที่ทั้งน่าเศร้าและสร้างแรงบันดาลใจ
ในการต่อสู้กับโชคชะตาอันโหดร้าย

“น้องอลองโซ่” คือน้องแมวนักสู้อีกหนึ่งตัวของชอยด็อก น้องรอดชีวิตจากการถูกน้ำร้อนราดกลางหลัง
จนเป็นแผลเหวอะหะและขาหลังขาขวาดิ้น การรักษาทางร่างกายผ่านไปด้วยดีและอลองโซ่ค่อย ๆ
ฟื้นฟูทีละน้อยจนแข็งแรง แต่สภาพจิตใจของน้องยังต้องการเวลาและความรักอย่างมากในการช่วยให้
น้องข้ามผ่านความทรงจำที่เลวร้ายไปได้

ทีมสัตวแพทย์และผู้ดูแลสัตว์มอบความรักและการดูแลอย่างเต็มที่ถึงทุกตัวสมควรได้รับ น้องค่อย ๆ มอบความไว้วางใจให้พี่ ๆ และกลับมาเป็นแมวที่มีชีวิตชีวาอีกครั้ง อolong ไซ่เป็นแมวที่มีบุคลิกชัดเจนมาก เป็นตัวของตัวเองสูงและเป็นแมวดำที่เท่สุด ๆ น้องได้กลายมาเป็นสมาชิกหนึ่งของโครงการฟอ-แม่อุปถัมภ์และได้ใช้ชีวิตอยู่ที่ซอยดอกอย่างปลอดภัย

เป็นเวลากว่าสามปีครึ่งที่อลอง ไซ่อยู่ที่ซอยดอก ใครที่ได้ใช้เวลาบ่น้องต่างก็ตกหลุมรักในตัวตอนที่เล่นอิสระ “หมอวิน” ผู้จัดการสัตวแพทย์ประจำศูนย์พักพิงเป็นอีกหนึ่งคนที่ถูกอลอง ไซ่ “ตก” เต็ม ๆ

หมอวินได้รักษาอลอง ไซ่ตั้งแต่ช่วงปีแรก ๆ ที่น้องเข้ามาที่ซอยดอก และเมื่ออลอง ไซ่พร้อมสำหรับการหาบ้าน เขาจึงไม่ลังเลและตัดสินใจรับเลี้ยงน้อง อolong ไซ่ในวัย 10 ปีได้มีบ้านอันอบอุ่นปลอดภัยเป็นของตัวเองแล้ว (อาจจะเป็นครั้งแรกในชีวิต)

เราขอแชร์ภาพน่ารัก ๆ ของน้องอลอง ไซ่ และหมอวิน ซึ่งนอกจากทั้งคู่จะได้ใช้เวลาด้วยกันมากขึ้นแล้ว อolong ไซ่ยังได้หัดเป็นดีเจหนุ่มบนเครื่องเล่นดีเจของหมอวินอีกด้วย

ขอขอบคุณฟอ-แม่อุปถัมภ์และผู้บริจาคทุกท่านที่มอบโอกาสให้สัตว์จรจัดเช่นน้องอลอง ไซ่ได้รับการช่วยเหลือและมีชีวิตใหม่อีกครั้ง อolong ไซ่คงไม่มีวันอันแสนสุขเช่นนี้หากไม่มีผู้สนับสนุนเช่นคุณ

คืบหน้า โครงการ CNVR

หน่วยทำหมันพังงากลับมาแล้ว!

ชุติมา ศรีสว่าง

จังหวัดพังงามีพื้นที่รอยต่อติดกับจังหวัดภูเก็ต ซอยต๋อกได้ทำหมันและฉีดวัคซีนสุนัขและแมวควบคู่ไปด้วยกันทั้งสองจังหวัด โดยเราได้ตั้งหน่วยทำหมันเคลื่อนที่ที่พังงาในปี พ.ศ. 2563 ที่มงานได้ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนทำหมันและฉีดวัคซีนสุนัขจนครบทุกอำเภอ เมื่อสุนัขในพื้นที่อยู่ในปริมาณที่เริ่มควบคุมได้ ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2566 จึงย้ายไปประจำการที่สุราษฎร์ธานี เป็นหน่วยทำหมันทีมที่ 2 ในจังหวัด โดยเริ่มที่อำเภอพนม พื้นที่รอยต่อกับจังหวัดพังงาในอำเภอตะกั่วป่า

ส่วนประชาชนในพื้นที่พังงาที่ต้องการทำหมันสุนัขและแมวยังคงสามารถแจ้งทำหมันได้ที่ศูนย์พักพิงของซอยต๋อกในบ้านไม้ขาว จ.ภูเก็ต อย่างไรก็ตามเมื่อไม่มีหน่วยทำหมันในพื้นที่ สุนัขจึงเริ่มเพิ่มปริมาณประกอบกับประชาชนที่อยู่ในอำเภอห่างไกลอย่าง อ.คุระบุรี หรือตะกั่วป่า บางส่วนไม่สามารถนำสัตว์มารับการทำหมันได้ที่ศูนย์พักพิง

การทำหมันเป็นวิธีแก้ปัญหาสัตว์จรจัดที่มีประสิทธิภาพและมนุษยธรรมมากที่สุด

เพื่อให้การควบคุมจำนวนสุนัขที่และป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าอย่างต่อเนื่อง หน่วยทำหมันใหม่ของซอยด็อกที่ จ.พังงาจึงจะเริ่มงานอีกครั้ง โดยให้บริการทำหมันและฉีดวัคซีนสุนัขตั้งแต่เดือนพฤษภาคมเป็นต้นไป ได้รับการสนับสนุนงบประมาณครั้งหนึ่งในการดำเนินการจาก Happy Doggo หน่วยงานด้านสวัสดิภาพสัตว์บนเกาะสมุย ที่สนับสนุนการทำงานของหน่วยทำหมันในภาคใต้ของซอยด็อกทั้งหมด โดยพังงาจะเป็นหน่วยทำหมันที่ 7 ต่อจากนครศรีธรรมราช 2 หน่วย สุราษฎร์ธานี 3 หน่วย และพัทลุง 1 หน่วย

สำหรับพื้นที่ภาคใต้ จำนวนลูกสุนัขเกิดใหม่ยังคงเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ต้องจัดการ

สุนัขหลายหมื่นหลายแสนตัวที่จะได้รับการทำหมันฉีดวัคซีนเพิ่มขึ้น หลายต่อหลายชุมชนที่มีความปลอดภัย สุขภาพแข็งแรงทั้งคนและสัตว์ที่ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน จำนวนลูกสุนัขอีกมากมายที่จะไม่ต้องเกิดมาใช้ชีวิตจรจัดแสนสิ้นที่ยากไร้และหวาดหวั่น

เราคงไม่สามารถกล่าวถึงคุณค่าและประโยชน์ที่จะได้จากการขยายการทำงานของโครงการ CNVR ซอยด็อกในแต่ละครั้งได้อย่างครบถ้วนเท่าที่ใจต้องการ ขอขอบคุณ Happy Doggo สำหรับการสนับสนุนให้หน่วยทำหมันของซอยด็อกเดินทางไปทำตามพันธกิจเพื่อลดความทุกข์ทรมานของสัตว์จรจัดและขจัดโรคพิษสุนัขบ้าให้หมดไป เพราะมีผู้สนับสนุน เราจึงยังคงทำหน้าที่ต่อไปได้

มอบมรดก

เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืน

ร่วมเส้นทางแห่งพันธกิจเพื่อเปลี่ยนแปลงชีวิตสุนัขและแมวจรจัดในประเทศไทย
ด้วยการมอบของขวัญอันล้ำค่าผ่านพันธกรรมของคุณ

เมื่อคุณจิลล์ ดัลลีย์ ร่วมก่อตั้งมูลนิธิเพื่อสุนัขในซอย เธอทำให้ทุกคนประจักษ์ว่าหัวใจที่แน่วแน่
และศรัทธาสามารถเปลี่ยนชีวิตสุนัขและแมวยากไร้ได้เป็นหมื่นชีวิต ในวันนี้ ความหวังที่จะสร้าง
อนาคตที่ดีขึ้นของสุนัขและแมวในประเทศไทยขึ้นอยู่กับผู้คนเช่นคุณ

การระบุชื่อมูลนิธิเพื่อสุนัขในซอยเป็นผู้รับผลประโยชน์ในพันธกรรมของคุณ หมายความว่า
คุณได้แสดงเจตนาสนับสนุนร่วมกับคุณจิลล์ในการกิจเพื่อปกป้องและดูแลสัตว์ยากไร้ที่ไม่มีใครเหลียวแล
มรดกของคุณจะเป็นหลักประกันว่าในอนาคตจะไม่มีสุนัขและแมวจรจัดตัวใดถูกทอดทิ้งอยู่ข้างหลัง

ให้พันธกรรมของคุณได้ส่งมอบโอกาสแก่สัตว์จรจัดที่ยังรอคอยความช่วยเหลือกับมูลนิธิเพื่อสุนัขในซอย
ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ www.soidog.org/legacy ติดต่อเจ้าหน้าที่ thaidonation@soidog.org

